

(86)

هوالبهی

ای امة الله فیض ملکوت از حدود و قیود ناسوت منزّه و مبراست و از شئون جهان چون و ظنون معرا لهذا
ذکور و انثی را یک حکم و رجال و ربات الحجال را یک شأن هر یک بیشتر پیش آید مقربتر گردد و هر
منجذبتر نزدیکتر پس ای ورقه روحانیه بکوش و منتهای جهد مبذول دار تا آنکه در درگاه احدیت بکنیزی
موفق گردی و در ظل رحمانیت مستظل شوی و البهآء علیک (ع ع)